

ДАШКЕВИЧ Людмила Дмитрівна (30. 03. 1946, м. П'ятихатки Дніпроп. обл. — 05. 10. 2005, Львів) — журналістка, учасниця опозиційного руху. Дружина [Я. Дашкевича](#). 1963 вступила на філол. факультет Одес. університету, 1965 перевелася на факультет журналістики Київ. університету. Опозиц. діяльність розпочала в Одесі під впливом *Н. Строкатої-Караванської* та її чоловіка *С. Караванського*. Працювала на буд-ві Київ. ГЕС у Вишгороді, де познайомилась із *В. Чорноволом* та його дружиною *О. Антонів*. Увійшла до кола актив. шістдесятників, таємно передруковувала й поширювала самвидав. Через вимогу КДБ виїхати з Києва працювала ред. рай. радіомовлення у смт Макарів (Київ. обл.), згодом у ред. г. «Друг читача», де на той час працював *В. Чорновіл* (1966 обоє звільнені). Разом з *В. Чорноволом* і *П. Скочком* 1966 надіслала лист до ж. «Перець» на захист переслідуваного *І. Дзюби*. Від 1967 мешкала у Львові. Зазнала допитів; за наполяганням КДБ 1969, за два тижні до захисту диплома, відрахована з Київ. університету за звинуваченням у поведінці, не гідній рад. студента. Від 1968 працювала у Музеї етнографії та худож. правопису, за клопотанням дирекції якого 1971 поновлена в Університеті й

отримала диплом. Працювала над канд. дис. з етнографії, виступала на наукових конф. у Москві, Єревані, Києві. Друкувала самвидав. матеріали, серед них — 4 вип. «Українського вісника»; 31 серпня 1970 підписала звернення до керівництва УРСР із протестом проти повтор. арешту *В. Мороза*; брала участь у дискусіях шістдесятників (вважала опозиц. рух складовою нац.-визв. боротьби). Першою повідомила моск. Комітет захисту прав людини в СРСР про арешти опозиц. інтелігенції в Україні у січні 1972 (у тому ж році звільнена з роботи у музеї). Разом із чоловіком відвідала Естонію, Латвію, Узбекистан, Таджикистан, Азербайджан, Вірменію, Пн. Кавказ, Москву з метою вивчення опозиц. настроїв і встановлення контактів з дисидентами. Працювала у Львів. інституті приклад. мистецтва (1975–78), літ. ред. газет «Молодь України» (1978–90) та «Ратуша» (1990–97).

Основні праці

Дослідження народного календаря та його значення для української етнографічної хронології // *Істор. джерела та їх використання*. Вип. 7. К., 1972; Національна платформа українських неформальних об'єднань: Доповідь, прочитана в Москві 25 травня 1989 р. на сесії Радянської соціологічної асоціації АН СРСР «Національна політика: сучасний стан і нові підходи» (перекл. із рос.) // *Кафедра*. Л., 1989. № 8; перевид.: Торонто; Балтимор, 1990; Повпред Одеси у Львові (Про Ніну Строкату-Караванську) // *Укр. проблеми*. 2000. № 20; У вінок Ніні Строкатій-Караванській: Спогади // *Донька Одеси: Ніна Строката у док. і спогадах*. О., 2005.

Рекомендована література

1. Зайцев Ю. «Зупиніть Людмилу, бо будуть усіх садити» // *Львів. газ.* 2005, 11 листоп.;
2. Пам'яті Людмили Дашкевич // *Дашкевич Я. Постаті: Нариси про діячів історії, політики, культури*. Л., 2006.

[Ю. Д. Зайцев](#)

Бібліографічний опис:

Дашкевич Людмила Дмитрівна / Ю. Д. Зайцев // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-23733>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).